

LBRIS

We know
books

LECTURI
ȘCOLARE
CĂ LITERE DE TIPAR

CLASICI ROMÂNI

CUPRINS

BUNICA (DELAVRANCEA).....	5
BUNICUL (DELAVRANCEA).....	18
D-L GOE... (CARAGIALE).....	32
VIZITĂ... (CARAGIALE).....	49
BUBICO (CARAGIALE).....	65
LA SCĂLDAT (CREANGĂ).....	81
PUPĂZA DIN TEI (CREANGĂ).....	97
LA CIREȘE (CREANGĂ).....	114

BUNICA

O VĂD, CA PRIN VIS.

O VĂD LIMPEDE, AȘA CUM ERA. ÎNALTĂ,
USCĂȚIVĂ, CU PĂRUL ALB ȘI CREȚ, CU
OCHII CĂPRUI, CU GURA STRÂNSĂ ȘI CU
BUZA DE SUS CRESTATĂ ÎN DINȚI DE
PIEPTENE, DE LA NAS ÎN JOS.

CUM DESCHIDEA POARTA, ÎI SĂREAM
ÎNAINTE.

EA BĂGA BINIȘOR MÂNA ÎN SÂN ȘI-MI
ZICEA:

— GHICI...

— ALUNE!

— NU.

— STAFIDE!

— NU.

— NĂUT!

— NU.

— TURTĂ DULCE!

— NU.

PÂNĂ NU GHICEAM, NU SCOTEA MÂNA
DIN SÂN.

ȘI TOTDEAUNA SÂNUL EI ERA PLIN.

ÎI SĂRUTAM MÂNA.

EA-MI DĂDEA PĂRUL ÎN SUS ȘI MĂ
SĂRUTA PE FRUNTE.

NE DUCEAM LA UMBRA DUDULUI DIN
FUNDUL GRĂDINII.

EA ÎȘI ÎNFIGEA FURCA CU CAIERUL DE
IN ÎN BRĂU ȘI ÎNCEPEA SĂ TRAGĂ ȘI SĂ
RĂSUCEASCĂ UN FIR LUNG ȘI SUBȚIRE. EU
MĂ CULCAM PE SPATE ȘI LĂSAM ALENE
CAPUL ÎN POALA EI.

FUSUL ÎMI SFÂRÂIA PE LA URECHI.
MĂ UITAM LA CER, PRINTRE FRUNZELE
DUDULUI. DE SUS MI SE PĂREA CĂ SE
SCUTURĂ O PLOAIE ALBASTRĂ.

— EI, CE MAI VREI? ÎMI ZICEA BUNICA.

SURÂSUL EI MĂ GÂDILA ÎN CREȘTETUL
CAPULUI.

— SĂ SPUI...

ȘI NICIODATĂ NU ISPRĂVEA BASMUL.

GLASUL EI DULCE MĂ LEGĂNA; GENELE
MI SE PRINDEAU ȘI ADORMEAM; UNEORI
TRESĂREAM ȘI-O ÎNTREBAM CÂTE CEVA;
EA ÎNCEPEA SĂ SPUNĂ, ȘI EU VISAM
ÎNAINTE.

— A FOST ODATĂ UN ÎMPĂRAT MARE,
MARE...

— CÂT DE MARE?

— MARE DE TOT. ȘI-ȘI IUBEA

ÎMPĂRĂTEASA CA OCHII DIN CAP. DAR
COPII NU AVEA. ȘI ÎI PĂREA RĂU, ÎI PĂREA
RĂU CĂ NU AVEA COPII...

— BUNICO, E RĂU SĂ NU AI COPII?

— FIREȘTE CĂ E RĂU. CASA OMULUI
FĂRĂ COPII E CASĂ PUSTIE.

— BUNICO, DAR EU N-AM COPII ȘI
NU-MI PARE RĂU.

EA LĂSA FUSUL, RÂDEA, ÎMI DESFĂCEA
PĂRUL CÂRLIONȚAT ÎN DOUĂ ȘI MĂ
SĂRUTA ÎN CREȘTETUL CAPULUI.

CÂTE-O FRUNZĂ SE DESPRINDEA DIN
RAMURI ȘI CĂDEA LEGĂNÂNDU-SE. EU
MĂ LUAM CU OCHII DUPĂ EA ȘI ZICEAM:

— SPUNE, BUNICO, SPUNE.

— ȘI AȘA, ÎI PĂREA GROZAV DE RĂU
CĂ NU AVEA COPII. ȘI... NU MAI PUTEA
DE PĂRERE DE RĂU CĂ NU ARE COPII...

ÎNTR-O ZI VENI LA EL UN MOȘ BĂTRÂN,
BĂTRÂN, CĂ-ȘI TÂRA BARBA PE JOS DE
BĂTRÂN ȘI DE COCOȘAT CE ERA. ȘI ERA
MIC, MIC DE TOT...

— CÂT ERA DE MIC?

— POATE SĂ FI FOST, AȘA, CAM CA
TINE.

— VA SĂ ZICĂ, NU ERA MIC, MIC DE
TOT...

— ERA MIC, DA' NU AȘA MIC DE TOT. ȘI
CUM VENI ÎI ZISE: „MĂRIA-TA, AI DOI MERI
ÎN GRĂDINĂ, UNUL LÂNGĂ ALTUL, CĂ NU
ȘTII CARE SUNT RAMURILE UNUIA ȘI CARE
SUNT ALE ALTUIA; ȘI CÂND ÎNFLORESC NU
ȘTII CARE SUNT FLORILE UNUIA ȘI CARE
SUNT ALE ALTUIA; ȘI ĂȘTIA DOI MERI
ÎNFRUNZESC, ÎNFLORESC, SE SCUTURĂ
ȘI MERE NU FAC. MĂRIA-TA, SĂ ȘTII CĂ
ATUNCI CÂND OR LEGA ROD ACEȘTI DOI

MERI, ÎMPĂRĂTEASA O SĂ RĂMÂNĂ GREA
ȘI O SĂ NASCĂ UN COCON CU TOTUL ȘI
CU TOTUL DE AUR"... PITICUL SE DUSE,
ȘI ÎMPĂRATUL ALERGĂ ÎN GRĂDINĂ ȘI
CĂUTĂ, CĂUTĂ PESTE TOT LOCUL, PÂNĂ
DĂDU PESTE CEI DOI MERI. MERII SE
SCUTURASERĂ DE FLORI, CĂ SUB EI PARCĂ
NINSESE, DAR ROD NU LEGASERĂ.

— DE CE NU LEGAU ROD, BUNICO?

— ȘTIU EU?... DUMNEZEU ȘTIE...

ERA AȘA DE CALD... AȘA DE BINE ÎN
POALA BUNICII... O ADIERE ÎNCETINICĂ
ÎMI RĂCOREA FRUNTEA... NORII ALBI,
ALUNECÂND PE CERUL ALBASTRU, MĂ
AMETEAM... ÎNCHIDEAM OCHII.

EA SPUNEA, SPUNEA ÎNAINTE, MULGÂND
REPEDE ȘI UȘUREL FIRUL LUNG DIN
CAIERUL DE ÎN.

— ȘI SE GÂNDI ÎMPĂRATUL CE SĂ FACĂ,

CE SĂ DREAGĂ CA MERII SĂ FACĂ MERE. UNII ÎL SFĂTUIAU SĂ-I UDE MEREU; ȘI I-A UDAT MEREU; ALȚII ZICEAU SĂ LE DEA MAI MULT SOARE; ȘI ÎMPĂRATUL A TĂIAT TOȚI POMII DE JUR ÎMPREJUR. ȘI MERII ÎNFLOREAU ÎN FIECARE SĂPTĂMÂNĂ, ȘI SE SCUTURAU, ȘI ROD NU LEGAU. ÎNTR-O ZI VENI LA ÎMPĂRAT O BABĂ BĂTRÂNĂ, BĂTRÂNĂ ȘI ZBÂRCITĂ, CA MINE DE ZBÂRCITĂ, ȘI MICĂ, MICĂ, CA TINE DE MICĂ...

— CA MOȘU DE MICĂ?

— DA, CA MOȘU...

— ATUNCI NU ERA MICĂ DE TOT...

— AȘA MICĂ DE TOT NU ERA. ȘI ZISE ÎMPĂRATULUI: „MĂRIA-TA, PÂNĂ N-OI MULGE UN ULCIOR DE LAPTE DE LA ZÂNA FLORILOR, CE DOARME DINCOLO DE VALEA PLÂNGERII, ÎNTR-O CÂMPIE DE MUȘEȚEL,

